

31992L0111

1992 12 30

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 384/47

TARYBOS DIREKTYVA 92/111/EEB**1992 m. gruodžio 14 d.****iš dalies keičianti Direktyvą 77/388/EEB ir nustatanti supaprastinimo priemones, susijusias su pridėtinės vertės mokesčiu**

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 99 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,kadangi 1991 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyvos 91/680/EEB, papildančios bendrą pridėtinės vertės mokesčio sistemą ir iš dalies pakeičiančios Direktyvą 77/388/EEB, siekiant panaikinti fiskalines sienas ⁽³⁾, 3 straipsnyje yra nustatyta, kad šios nuostatos visose valstybėse narėse turi įsigalioti 1993 m. sausio 1 d.;

kadangi, siekiant palengvinti šių nuostatų įgyvendinimą ir atlikti reikiamus supaprastinimus, būtina papildyti bendrą pridėtinės vertės mokesčio sistemą, taikytiną nuo 1993 m. sausio 1 d., paaiškinant, kaip minėtas mokestis yra taikomas tam tikroms operacijoms, vykdomoms trečiosiose teritorijose ir Bendrijos viduje, bei nustatyti priemones perėjimui nuo 1992 m. gruodžio 31 d. galiojančių nuostatų prie tų, kurios įsigalios nuo 1993 m. sausio 1 d.;

kadangi, siekiant užtikrinti bendrosios apyvartos mokesčio sistemos neutralumą prekių kilmės atžvilgiu, būtina papildyti trečiosios teritorijos sąvoką ir importo apibrėžimą;

kadangi tam tikros teritorijos, sudarančios Bendrijos muitų teritorijos dalį, pagal bendrą pridėtinės vertės mokesčio sistemą yra laikomos trečiosiomis teritorijomis; kadangi dėl to pridėtinės vertės mokestis prekybai tarp valstybių narių ir minėtų teritorijų yra taikomas pagal tokius pačius principus kaip ir visoms operacijoms tarp Bendrijos ir trečiųjų šalių; kadangi būtina užtikrinti, kad šiai prekybai būtų taikomos tokios pačios fiskalinės nuostatos kaip ir operacijoms, kurios tokiomis pat sąlygomis vykdomos teritorijose, nepriklausančiose Bendrijos muitų teritorijai; kadangi dėl minėtų nuostatų 1985 m. liepos 16 d. Septynioliktoji Tarybos direktyva 85/362/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų suderinimo — laikinai įvežamų prekių, išskyrus transporto priemones, atleidimas nuo pridėtinės vertės mokesčio ⁽⁴⁾ — netenka galios;

kadangi būtina tiksliai nustatyti, kaip bus įgyvendintas pridėtinės vertės mokesčio netaikymas tam tikroms eksporto operacijoms arba lygiavertėms operacijoms; kadangi atitinkamai reikia suderinti kitas susijusias direktyvas;

kadangi būtina paaiškinti tam tikrų operacijų, kurios atliekamos laivuose, lėktuvuose ar traukiniuose, gabenančiuose keleivius Bendrijoje, apmokestinimo vietos apibrėžimą;

⁽¹⁾ OL C 337, 1992 12 21.⁽²⁾ 1992 m. lapkričio 24 d. pateikta nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).⁽³⁾ OL L 376, 1991 12 31, p. 1.⁽⁴⁾ OL L 192, 1985 7 24, p. 20. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 90/237/EEB (OL L 133, 1990 5 24, p. 91).

kadangi būtina papildyti pereinamojo laikotarpio prekybos tarp valstybių narių apmokestinimo procedūras, siekiant atsižvelgti į Bendrijos nuostatas dėl akcizų ir į tai, kad būtina paaiškinti ir supaprastinti išsamias taisykles, reglamentuojančias minėto mokesčio taikymą tam tikroms operacijoms, kurios bus vykdomos tarp valstybių narių nuo 1993 m. sausio 1 d.;

kadangi 1992 m. vasario 25 d. Tarybos direktyvoje 92/12/EEB dėl bendros tvarkos, susijusios su akcizais apmokestinamais produktais, ir jų laikymu, gabenimu ir kontrole ⁽¹⁾, yra nustatytos konkrečios procedūros ir įsipareigojimai, susiję su deklaracijomis, gabenant šiuos produktus į kitą valstybę narę; kadangi dėl to galima supaprastinti mokesčio taikymo būdus įsigyjant ir tiekiant tam tikrus akcizais apmokestinamus produktus Bendrijoje mokesčių mokėti privalančių asmenų ir kompetentingų administracijų naudai;

kadangi būtina apibrėžti Direktyvos 77/388/EEB ⁽²⁾ 28c straipsnyje nustatyto atleidimo nuo mokesčio taikymo sritį; kadangi taip pat būtina papildyti nuostatas dėl mokesčio taikymo ir tam tikrų Bendrijoje atliekamų operacijų apmokestinamosios vertės nustatymo būdų;

kadangi apmokestinamoms vidaus rinkos operacijoms, susijusioms su prekyba prekėmis Bendrijoje, kurias per Direktyvos 77/388/EEB 28l straipsnyje nustatytą laikotarpį atlieka apmokestinamieji asmenys, įsteigti kitoje valstybėje narėje nei nurodyta minėtos direktyvos 28b straipsnio A dalies 1 punkte, būtina imtis supaprastinimo priemonių, užtikrinančių vienodas sąlygas visose valstybėse narėse; kadangi dėl to būtina suderinti nuostatas dėl apmokestinimo sistemos ir asmenų, privalančių mokėti pridėtinės vertės mokestį už tokias operacijas;

kadangi, siekiant atsižvelgti į nuostatas dėl asmens, privalančio mokėti mokestį vidaus rinkoje, ir išvengti kai kurių mokesčių vengimo ar išsisukinėjimo formų, būtina paaiškinti Bendrijos nuostatas dėl pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę pridėtinės vertės mokėjimo šalyje, kaip nurodyta Direktyvos 77/388/EEB 17 straipsnio 3 dalyje, su pakeitimais, padarytais minėtos direktyvos 28f straipsnyje;

kadangi importo mokesčio ir eksporto lengvatų prekyboje tarp valstybių narių panaikinimui nuo 1993 m. sausio 1 d. reikia

pereinamojo laikotarpio priemonių, kad būtų užtikrintas bendros pridėtinės vertės mokesčio sistemos neutralumas ir išvengta dvigubo apmokestinimo arba neapmokestinimo;

kadangi dėl to būtina nustatyti specialias nuostatas tokiems atvejams, kai Bendrijos procedūra, pradėta iki 1993 m. sausio 1 d., dėl prekių, kurias iki šios datos tiekia apmokestinamieji asmenys, siunčiantys arba gabenantys prekes į kitą valstybę narę, iki 1992 m. gruodžio 31 d. neužbaigiama;

kadangi tokios nuostatos taip pat turėtų būti taikomos iki 1993 m. sausio 1 d. įvykdytoms apmokestinamoms operacijoms, kurioms buvo taikomos tam tikros atleidimo nuo mokesčio išimtys, dėl ko apmokestinimo momentas atsirado vėliau;

kadangi taip pat būtina numatyti specialias priemones dėl transporto priemonių, kurios buvo įsigytos arba įvežtos pagal kitas sąlygas nei bendrosios valstybės narės apmokestinimo sąlygos ir kurioms, pritaikius nacionalines priemones, buvo netaikomas mokestis jas laikinai įvežus iš kitos valstybės narės;

kadangi šias pereinamojo laikotarpio priemones taikant prekyboje tarp valstybių narių ir operacijoms su trečiosiomis teritorijomis, reikia iš anksto papildyti operacijų, kurių vykdymas turi būti apmokestinamas nuo 1993 m. sausio 1 d., apibrėžimą ir tokiais atvejais paaiškinti apmokestinimo vietas, apmokestinimo momento ir apmokestinimo sąvokas;

kadangi, atsižvelgiant į esamą ekonominę padėtį, Ispanijos Karalystė ir Italijos Respublika pareikalavo kaip pereinamojo laikotarpio priemonę taikyti nuostatas, nukrypstančias nuo Direktyvos 77/388/EEB 18 straipsnio 2 dalies pirmojoje pastraipoje nustatyto reikalavimo mokestį atskaityti iš karto; kadangi šis reikalavimas turėtų galioti dvejus metus be pratęsimo;

kadangi šioje direktyvoje pateikiamos bendros nuostatos dėl sąlygų, taikomų tam tikroms Bendrijos vidaus operacijoms, supaprastinimo; kadangi daugeliu atvejų šių nuostatų įgyvendinimo sąlygas turi nustatyti pačios valstybės narės; kadangi tam tikros valstybės narės negalės užbaigti procedūrų, susijusių su jų teisės aktų, reglamentuojančių pridėtinės vertės mokestį, suderinimu per nustatytą laikotarpį; kadangi dėl to reikėtų nustatyti papildomą šios direktyvos įgyvendinimo laikotarpį; kadangi tam pakanka maksimalaus dvylikos mėnesių laikotarpio;

kadangi Direktyvą 77/388/EEB reikia atitinkamai iš dalies pakeisti,

⁽¹⁾ OL L 76, 1992 3 23, p. 1.

⁽²⁾ OL L 145, 1977 6 13, p. 1. Direktyva paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Direktyva 92/77/EEB (OL L 316, 1992 10 31, p. 1).

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 77/388/EEB keičiama taip:

1. 3 straipsnio 4 dalis keičiama taip:

„4. Nukrypdamos nuo 1 dalies, Monako Kunigaikštystė ir Meno sala, atsižvelgiant į konvencijas ir sutartis, kurias jos yra atitinkamai sudariusios su Prancūzijos Respublika ir Jungtine Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalyste, šioje direktyvoje nelaikomos trečiosiomis teritorijomis.

Valstybė narė imasi būtinų priemonių, užtikrinančių, kad:

— Monako Kunigaikštystėje vykdomiems arba jai skirtiems sandoriams būtų taikomos tokios pat sąlygos, kaip Prancūzijos Respublikoje vykdomiems arba jai skirtiems sandoriams,

— Meno saloje vykdomiems arba jai skirtiems sandoriams būtų taikomos tokios pat sąlygos, kaip ir Jungtinėje Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystėje vykdomiems arba jai skirtiems sandoriams.“

2. 7 straipsnio 1 dalies b punktas keičiamas taip:

„b) prekių, kitų nei a punkte nurodytos prekės, įvežimas į Bendriją iš trečiosios teritorijos.“

3. 7 straipsnio 3 dalyje:

— pirmojoje pastraipoje po „16 straipsnio 1 dalies B punkto“ įrašoma „a, b, c ir d“ papunkčiai,

— antroji pastraipa keičiama taip:

„Panašiai, jeigu 1 dalies b punkte nurodytoms į Bendriją įvežamoms prekėms yra taikoma viena iš 33a straipsnio 1 dalies b arba c punktuose nurodytų procedūrų, įvežimo vieta yra valstybė narė, kurios teritorijoje ši procedūra baigiama taikyti.“

4. 8 straipsnio 1 dalies c punktas keičiamas taip:

„c) kai prekių gabenimas laivais, lėktuvais arba traukiniais sudaro dalį keleivių vežimo Bendrijoje: keleivių išvykimo vietoje.

Pagal šią nuostatą:

— „keleivių vežimo Bendrijoje dalis“ yra keleivių vežimas nuo išvykimo iki atvykimo vietos, nesustojant trečiojoje teritorijoje,

— „keleivių išvykimo vieta“ yra pirmas keleivių įlaipinimo punktas, numatytas Bendrijoje po atitinkamo kelionės etapo už Bendrijos ribų,

— „keleivių atvykimo vieta“ yra paskutinis keleivių išlaipinimo punktas, numatytas Bendrijoje iki atitinkamo kelionės etapo už Bendrijos ribų.

Grįžtant atgal, grįžimo etapas laikomas atskiru vežimu.

Komisija ne vėliau kaip iki 1993 m. birželio 30 d. pateikia Tarybai ataskaitą, prireikęs pridėdama atitinkamus pasiūlymus dėl vartojimui tiekiamų prekių ir paslaugų, įskaitant restoranų paslaugas, teikiamas keleiviams laivuose, lėktuvuose ar traukiniuose, apmokestinimo vietas.

Iki 1993 m. gruodžio 31 d., pasikonsultavusi su Europos Parlamentu, Taryba vieningai priima sprendimą dėl Komisijos pasiūlymo.

Iki 1993 m. gruodžio 31 d. valstybės narės gali atleisti nuo mokesčių arba toliau neapmokestinti prekių, tiekiamų vartoti laivuose, lėktuvuose ar traukiniuose, kurių apmokestinimo vieta yra nustatoma pagal pirmiau išdėstytas nuostatas, suteikdamos teisę atskaityti anksčiau sumokėtą pridėtinės vertės mokestį.“

5. 11 straipsnio B dalies 1 punktas keičiamas taip:

„1. Apmokestinamoji vertė yra prekių muitinė vertė, nustatyta pagal galiojančias Bendrijos nuostatas; ši nuostata taip pat taikoma 7 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytoms prekėms.“

6. 12 straipsnio 1 dalies b punktas keičiamas taip:

„b) 10 straipsnio 3 dalies antrojoje ir trečiojoje pastraipose numatytais atvejais taikomas tarifas, kuris galioja mokesčio mokėjimo metu.“

7. 12 straipsnio 3 dalies a punktas keičiamas taip:

„3. a) Standartinis pridėtinės vertės mokesčio tarifas kiekvienai valstybei narei nustatomas kaip procentas nuo apmokestinamosios vertės, kuris tiekiamoms prekėms ir teikiamoms paslaugoms yra vienodas. Nuo 1993 m. sausio 1 d. iki 1996 m. gruodžio 31 d. šis procentas turi būti ne mažesnis kaip 15 %.

Remdamasi ataskaita apie pereinamojo laikotarpio priemonių veikimą ir atsižvelgdama į pasiūlymus dėl galutinių priemonių, kurios turi būti pateiktos Komisijai pagal 281 straipsnį, Taryba iki 1995 m. gruodžio 31 d. vieningai priima sprendimą dėl minimalaus tarifo dydžio, kuris turi būti taikomas standartinio tarifo atžvilgiu po 1996 m. gruodžio 31 d.

Valstybės narės taip pat gali taikyti vieną arba du sumažintus tarifus. Šie tarifai turi sudaryti ne mažiau kaip 5 % apmokestinamosios vertės ir turi būti taikomi tik H priede nurodytų kategorijų tiekiamoms prekėms ir teikiamoms paslaugoms.“

8. 14 straipsnio 1 dalyje:

— c punktas išbraukiamas,

— d punktas papildomas taip:

„Pagal 7 straipsnio 1 dalies b punktą nuo šio mokesčio taip pat atleidžiamos importuojamos prekės, kurios atitiktų pirmiau nustatytas mokesčio netaikymo sąlygas, jeigu būtų importuotos 7 straipsnio 1 dalies a punkte nustatyta tvarka.“

9. 15 straipsnyje:

— 2 dalis papildoma tokiais papunkčiais:

„Komisija iš karto pateikia Tarybai pasiūlymus dėl Bendrijos fiskalinių taisyklių, nustatančių atleidimo nuo šio mokesčio sritį ir praktines jo įgyvendinimo priemones mažmeniniame etape pristatomoms prekėms, kurias keleiviai gabena kaip asmeninių bagažą. Kol šios nuostatos įsigalios:

— norint, kad šis mokestis nebūtų taikomas, reikia pateikti sąskaitos faktūros arba kito vietoj jos naudojamo dokumento kopiją, patvirtintą muitinės įstaigos, iš kurios prekės buvo išvežtos iš Bendrijos,

— valstybės narės gali nustatyti atleidimo nuo šio mokesčio apribojimus, netaikyti jo prekėms, tiekiamoms keleiviams, kurių nuolatinė ar įprastinė gyvenamoji vieta yra Bendrijoje, ir neapmokestinti savo rezidentų.

Antrojoje įtraukoje „nuolatinė ar įprastinė gyvenamoji vieta“ yra vieta, nurodyta pase, asmens kortelėje arba, jeigu jų nėra, kituose asmens tapatybę patvirtinančiuose dokumentuose, kuriuos valstybė narė, kurios teritorijoje tiekiamos prekės, pripažįsta galiojančiais.“

— 3 dalyje žodžiai „veikiantys trečiojoje šalyje“ keičiami į „veikiantys ne atitinkamos šalies teritorijoje“,

— 4 dalyje antrasis papunktis keičiamas taip:

„Komisija nedelsdama pateikia Tarybai pasiūlymus dėl Bendrijos fiskalinių taisyklių, nustatančių atleidimo nuo šio ir 5–9 dalyse nustatytų mokesčių taikymo sritį ir praktines įgyvendinimo priemones. Kol šios taisyklės įsigalios, valstybės narės gali apriboti atleidimą nuo šioje dalyje numatyto mokesčio.“,

— 10 dalies antrajame papunktyje žodžiai „sąlygos ir apribojimai“ keičiami į „apribojimai“,

— 10 dalies trečias papunktis keičiamas taip:

„Atleidžiant nuo mokesčio iš atitinkamos šalies neišsiunčiamas ar neišgabenamas prekės ir paslaugas, gali būti grąžinamas už jas sumokėtas mokestis.“,

— 13 punktas keičiamas taip:

„13. Teikiamos paslaugos, įskaitant gabenimo ir pagalbinės operacijas, išskyrus teikiamas paslaugas, kurios atleidžiamos nuo mokesčio pagal 13 straipsnį, jeigu šios paslaugos yra tiesiogiai susijusios su prekių eksportu ar importu, kuriam taikomos 7 straipsnio 3 dalies arba 16 straipsnio 1 dalies A punkto nuostatos.“

10. 28a straipsnyje

— 1 dalies a punkto antroji pastraipa keičiama taip:

„Nukrypstant nuo pirmosios pastraipos, prekės, kurias pagal 1 dalies a punkto sąlygas Bendrijoje išigyja apmokestinamasis asmuo arba neapmokestinamasis juridinis asmuo, atleidžiamos nuo pridėtinės vertės mokesčio.“,

— 1 dalis papildoma nauju punktu:

„c) akcizais apmokestinamos prekės, kurias Bendrijoje už mokestį atitinkamos šalies teritorijoje išigyja apmokestinamasis asmuo arba neapmokestinamasis juridinis asmuo, kuriam gali būti taikomas a punkto antrojoje pastraipoje nurodytas nukrypimas, ir kurios apmokestinamos akcizu atitinkamos šalies teritorijoje pagal Direktyvą 92/12/EEB ⁽¹⁾.“

⁽¹⁾ OL L 76, 1992 3 23, p. 1.“,

— įterpiama tokia dalis:

„1a. 1 dalies a punkto antrojoje pastraipoje nustatytas nukrypimas taikomas:

a) Bendrijoje išigyjamoms prekėms, kurios, pristatytos į atitinkamos šalies teritoriją, atleidžiamos nuo pridėtinės vertės mokesčio pagal 15 straipsnio 4–10 dalis;

b) prekėms, išskyrus a punkte nurodytas prekes, kurias Bendrijoje išigyja:

- apmokestinamasis asmuo savo žemės ūkio, miškininkystės ar žuvininkystės įmonės tikslams pagal 25 straipsnyje nustatytą vienodo tarifo schemą, apmokestinamasis asmuo, tiekiantis prekes arba teikiantis paslaugas, už kurias sumokėtas pridėtinės vertės mokestis neatskaitomas, arba bet koks neapmokestinamasis asmuo,
- kai už tokias prekes sumokėta bendra suma einamaisiais kalendoriniais metais neviršija valstybių narių nustatytos ribos, kuri negali būti mažesnė už 10 000 ekiu ekvivalentą nacionaline valiuta,

ir

- jeigu už Bendrijoje išigijamas prekes sumokėta bendra suma praėjusiais kalendoriniais metais neviršijo antroje įtraukoje nurodytos sumos.

Minėta riba, kuria naudojama kaip orientacinė, pagal pirmiau pateiktas įtraukas apima bendrą sumą be pridėtinės vertės mokesčio, mokėtiną arba sumokėtą atitinkamoje valstybėje narėje, iš kurios prekės yra siunčiamos arba gabenamos, už Bendrijos viduje išigijamas prekes, išskyrus naujas transporto priemones ir akcizu apmokestinamas prekes.“

— 5 dalies b punktas papildomas taip:

„Tačiau, kai nebesilaikoma nors vienos iš sąlygų, nuo kurių priklauso pirmiau išdėstytų nuostatų taikymas, minėtos prekės laikomos perkeltomis į pristatymo vietą kitoje valstybėje narėje. Šiuo atveju perkėlimas atliekamas nuo to momento, kai nebesilaikoma šių sąlygų.“

— 6 dalis papildoma šia pastraipa:

„Bendrijoje už mokesčių išigijamos prekės taip pat apima prekes, kurias Šiaurės Atlanto Sutarties organizacijai priklausančios valstybės narės karinės pajėgos arba jas lydinčios civiliai išgijo ne pagal bendrąsias taisykles, reglamentuojančias apmokestinimą vienos iš valstybių narių vietinėje rinkoje, kai šių prekių importas neatleidžiamas nuo 14 straipsnio 1 dalies g punkte nustatyto mokesčio.“

11. 28b straipsnio A dalies 2 punktas papildomas tokia pastraipa:

„Taikant pirmąją pastraipą, Bendrijoje išigijamos prekės laikomos apmokestinomomis pagal 1 pastraipą, kai laikomasi šių sąlygų:

- prekes išgijęs asmuo įrodo, kad prekes Bendrijos viduje jis išgijo tam, kad galėtų jas tiekti 1 dalyje nurodytoje valstybėje narėje esančiam gavėjui, kuris turi mokėti nustatytą mokestį pagal 28c straipsnio E dalies 3 punktą,
- prekes išgijantis asmuo įvykdė įsipareigojimą pateikti 22 straipsnio 6 dalies b punkte nurodytą deklaraciją.“

12. 28c straipsnio A dalyje:

— c punktas keičiamas taip:

„c) akcizu apmokestinamos prekės, kurias pirkėjui siunčia arba gabena pardavėjas, pirkėjas arba kitas asmuo jo vardu už 3 straipsnyje nurodytos teritorijos, tačiau neišvykstant už Bendrijos ribų, tiekiamos apmokestinamiesiems asmenims arba neapmokestinamiesiems juridiniams asmenims, kuriems gali būti taikomas 28a straipsnio 1 dalies a punkte nustatytas nukrypimas, kai prekės siunčiamos arba gabenamos 7 straipsnio 4 ir 5 dalyse arba Direktyvos 92/12/EEB 16 straipsnyje nustatyta tvarka.

Nuo mokesčio neatleidžiamos akcizu apmokestinamos prekės, kurias tiekia apmokestinamieji asmenys, atleisti nuo mokesčio pagal 24 straipsnį.“

— pridedamas toks punktas:

„d) pagal 28a straipsnio 5 dalies b punktą tiekiamų prekių, kurios atleidžiamos nuo pirmiau nurodytų mokesčių, jeigu jas pristato kitas apmokestinamasis asmuo arba jo vardu.“

13. 28c straipsnio E dalis keičiama taip:

„E. Kiti atleidimo nuo pridėtinės vertės mokesčio atvejai

1. 16 straipsnis papildomas tokia dalimi:

„1a. Valstybės narės, pasinaudojusios 1 dalyje numatyta galimybe, imasi būtinų priemonių, užtikrinančių, kad Bendrijoje išigijamoms prekėms, kurioms numatoma taikyti vieną iš procedūrų ar vieną iš situacijų, nurodytų 16 straipsnio 1 dalies B punkte, būtų taikomos tokios pat nuostatos, kaip ir prekėms, kurios tokiomis pat sąlygomis tiekiamos atitinkamos šalies teritorijoje.“

2. 16 straipsnio 2 dalyje:

— po žodžių „gali nuspręsti nuo pridėtinės vertės mokesčio atleisti“ priduriama „prekių įsigijimą Bendrijos viduje, jeigu jas įsigyja apmokestinamasis asmuo ir“, o po žodžių „jas eksportuojant“ priduriama „už Bendrijos ribų“,

— pridedamos šios pastraipos:

„Valstybės narės, kurios pasinaudoja šia galimybe, pasikonsultavusios 29 straipsnyje nustatyta tvarka, nuo pridėtinės vertės mokesčio atleidžia apmokestinamojo asmens Bendrijoje įsigijamas prekes, kurios importuojamos ir tiekiamos apmokestinamajam asmeniui, ketinančiam jas tiekti tokias, kokios jos yra, arba perdirbtas 28c straipsnio A dalyje nustatytomis sąlygomis, taip pat paslaugas, susijusias su šių prekių tiekimu, neviršijant maksimalios prekių, kurias šis asmuo tiekė 28c straipsnio A dalyje nustatytomis sąlygomis per praėjusius dvylika mėnesių, vertės.

Valstybės narės gali nustatyti bendrą maksimalią sumą operacijoms, kurias vykdant atleidžiama nuo pridėtinės vertės mokesčio pagal pirmąją ir antrąją pastraipą.“

3. Valstybės narės imasi specialių priemonių, užtikrinančių, kad pridėtinės vertės mokestis nebūtų taikomas prekėms, kurios įsigijamos Bendrijoje pagal 28b straipsnio A dalies 1 punktą jos teritorijoje, kai įvykdomos šios sąlygos:

— prekes Bendrijoje įsigyja apmokestinamasis asmuo, įsteigtas ne atitinkamos šalies teritorijoje, tačiau privalantis mokėti pridėtinės vertės mokestį kitoje valstybėje narėje,

— prekes Bendrijoje įsigyja apmokestinamasis asmuo, kad galėtų jas toliau tiekti atitinkamos šalies teritorijoje,

— apmokestinamojo asmens tokiu būdu įsigytos prekės yra tiesiogiai siunčiamos arba gabenamos iš valstybės narės, kitos nei valstybė narė, kurioje jis privalo mokėti pridėtinės vertės mokestį, ir yra skirtos kitam asmeniui, kuriam apmokestinamasis asmuo jas tiekia,

— kitas asmuo, kuriam apmokestinamasis asmuo tiekia prekes, yra apmokestinamasis asmuo arba neapmokestinamasis juridinis asmuo, privalantis mokėti pridėtinės vertės mokestį atitinkamos šalies teritorijoje,

— kitas asmuo, kuriam apmokestinamasis asmuo tiekia prekes, pagal 21 straipsnio 1 dalies a punkto trečiąją pastraipą turi mokėti nustatytą mokestį už

apmokestinamojo asmens, įsteigto ne atitinkamos šalies teritorijoje, tiekiamas prekes.“

14. 28d straipsnio 3 dalis keičiama taip:

„3. Nukrypstant nuo 2 dalies, mokestis tampa mokėtinas išrašius sąskaitą faktūrą arba kitą vietoj jos naudojamą dokumentą, numatytą 22 straipsnio 3 dalies a punkte, jeigu prekes įsigyjantiems asmeniui sąskaita faktūra išrašoma iki penkioliktos mėnesio, einančio po mėnesio, per kurį atsiranda apmokestinimo momentas, dienos.“

15. 28d straipsnio 4 dalies antroji pastraipa keičiama taip:

„Tačiau mokestis tampa mokėtinas išrašius 22 straipsnio 3 dalies a punkto pirmojoje pastraipoje nurodytą sąskaitą faktūrą arba kitą vietoj jos naudojamą dokumentą, jeigu sąskaita faktūra arba dokumentas išrašomi iki penkioliktos mėnesio, einančio po mėnesio, per kurį atsiranda apmokestinimo momentas, dienos.“

16. 28e straipsnio 1 dalyje:

— pirmosios pastraipos antrasis sakinyss keičiamas taip:

„Ypač įsigyjant prekes Bendrijoje, kaip nurodyta 28a straipsnio 6 dalyje, apmokestinamoji vertė nustatoma pagal 11 straipsnio A dalies 1 punkto b papunktį ir 2 bei 3 punktus.“

— antroji pastraipa papildoma tokiu sakiniu:

„Prekes Bendrijoje įsigijusiam asmeniui sugrąžinus akciją, sumokėtą valstybėje narėje, iš kurios prekės buvo išsiųstos arba išgabentos, apmokestinamoji vertė atitinkamai sumažinama Bendrijai priklausančioje valstybėje narėje, kurioje prekės buvo įsigytos.“

17. 28e straipsnio 2 ir 3 dalys penumerojamos į 3 ir 4 ir įterpiama tokia nauja 2 dalis:

„2. 28c straipsnio A dalies d punkte nurodytų prekių apmokestinimo suma nustatoma pagal 11 straipsnio A dalies 1 punkto b papunktį ir 2 bei 3 punktus.“

18. 28f straipsnyje:

— 17 straipsnio 3 dalies b punkte „28c straipsnio A dalis“ keičiama į „28c straipsnio A ir C dalys“,

— 17 straipsnio 4 dalis papildoma tokia pastraipa:

„Taikant pirmiau pateiktas pastraipas:

- a) Direktyvos 79/1072/EEB 1 straipsnyje nurodyti apmokestinamieji asmenys pagal minėtą direktyvą taip pat apima apmokestinamuosius asmenis, kurie yra įsteigti ne atitinkamoje šalyje ir kurie, būdami jos teritorijoje, tik tiekė prekes ir teikė paslaugas asmeniui, privalančiam mokėti mokestį pagal 21 straipsnio 1 dalies a punktą;
- b) Direktyvos 86/560/EEB 1 straipsnyje nurodyti apmokestinamieji asmenys pagal minėtą direktyvą taip pat apima apmokestinamuosius asmenis, kurie yra įsteigti ne Bendrijoje ir kurie, būdami atitinkamos šalies teritorijoje, tik tiekė prekes ir teikė paslaugas asmeniui, privalančiam mokėti mokestį pagal 21 straipsnio 1 dalies a punktą;
- c) Direktyvos 79/1072/EEB ir 86/560/EEB netaikomos prekėms, kurios pagal 28c straipsnio A dalį yra arba gali būti atleistos nuo pridėtinės vertės mokesčio, kai tiekiamas prekes siunčia arba gabena jas įsigyjantis asmuo arba kai jos siunčiamos arba gabenamos šio asmens sąskaita.“

19. 28 g straipsnyje:

— 21 straipsnio 1 dalies a punktas keičiamas taip:

- „a) apmokestinamasis asmuo, tiekiantis apmokestinamas prekes arba teikiantis apmokestinamas paslaugas, išskyrus b punkte išvardytas paslaugas.

Jeigu apmokestinamas prekes tiekia arba apmokestinamas paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, veikiantis ne atitinkamos šalies teritorijoje, valstybės narės gali nustatyti procedūras, pagal kurias mokestį turi mokėti kitas asmuo. Tokiu kitu asmeniu, be kita ko, gali būti nurodomas mokesčių atstovas arba asmuo, kuriam tiekiamos apmokestinamos prekės arba teikiamos apmokestinamos paslaugas.

Tačiau asmuo, kuriam tiekiamos prekės, turi mokėti mokestį tada, kai yra įvykdomos šios sąlygos:

- apmokestinama operacija yra prekių tiekimas pagal 28c straipsnio E dalies 3 punkte nustatytas sąlygas,
- asmuo, kuriam tiekiamos prekės, yra kitas apmokestinamasis asmuo arba neapmokestinamasis juridinis asmuo, mokantis pridėtinės vertės mokestį atitinkamos šalies teritorijoje,
- apmokestinamojo asmens, kuris yra įsteigtas ne atitinkamos šalies teritorijoje, išrašyta sąskaita faktūra atitinka 22 straipsnio 3 dalį.

Tačiau valstybės narės gali numatyti nukrypimus nuo šio išipareigojimo tuo atveju, jeigu apmokestinamasis asmuo, kuris yra įsteigtas ne atitinkamos šalies teritorijoje, joje paskiria mokesčių atstovą.

Valstybės narės gali numatyti, kad bet koks kitas neapmokestinamasis asmuo būtų kartu ir atskirai atsakingas už mokesčio sumokėjimą.“

— 21 straipsnio 1 dalies b punktas keičiamas taip:

- „b) asmenys, kuriems teikiamos 9 straipsnio 2 dalies e punkte nurodytos paslaugos, arba asmenys, nurodyti kaip pridėtinės vertės mokesčio mokėtojai atitinkamos šalies teritorijoje, kuriems yra teikiamos 28b straipsnio C, D ir E dalyse nurodytos paslaugos, kai paslaugą teikia užsienyje įsteigtas apmokestinamasis asmuo; tačiau valstybės narės gali reikalauti, kad paslaugos teikėjas būtų kartu ir atskirai atsakingas už mokesčio sumokėjimą.“

20. 28h straipsnyje:

- 22 straipsnio 1 dalies c punkto pirmojoje įtraukoje žodžiai „ir kitos nei prekių tiekimas arba paslaugų teikimas asmeniui, kuris buvo nurodytas kaip asmuo, privalantis mokėti pridėtinės vertės mokestį pagal 21 straipsnio 1 dalies a punkto trečiąją pastraipą“ priduriami po žodžių „pagal 21 straipsnio 1 dalies b punktą“,

- 22 straipsnio 1 dalies c punkte po antrosios įtraukos įterpiama tokia įtrauka:

„— kiekvienas apmokestinamasis asmuo, kuris atitinkamos šalies teritorijoje įsigyja prekes Bendrijoje savo operacijoms, susijusioms su 4 straipsnio 2 dalyje nurodyta ekonomine veikla užsienyje“,

- prie 22 straipsnio 3 dalies b punkto pridinama tokia įtrauka:

„— pagal 28c straipsnio E dalies 3 punkto nuostatas tiesioginė nuoroda į minėtą nuostatą bei identifikavimo numeris pridėtinės vertės mokesčio mokėjimo tikslais, pagal kurį apmokestinamasis asmuo įsigijo prekes Bendrijoje ir jas tiekė toliau, ir numeris, pagal kurį asmuo, gaunantis tiekiamas prekes, moka pridėtinės vertės mokestį“,

- 22 straipsnio 4 dalies c punkto antroji įtrauka keičiama taip:

„— antra vertus, 28a straipsnio 1 ir 6 dalyje nurodytų prekių, įsigyjamų Bendrijos viduje atitinkamos šalies teritorijoje, už kurias turi būti mokamas mokestis, bendra vertė be pridėtinės vertės mokesčio.

Taip pat pridinama: 8 straipsnio 1 dalies a punkto antrajame sakinyje ir 28b straipsnio B dalies 1 punkte nurodytų prekių, tiekiamų atitinkamos šalies

teritorijoje, už kurias mokestis turi būti sumokėtas per pajamų deklaracijos pateikimo laikotarpį, bendra vertė be pridėtinės vertės mokesčio, jeigu prekių išsiuntimo arba išgabenimo vieta yra kitos valstybės narės teritorijoje, ir prekių, kurios tiekiamos atitinkamos šalies teritorijoje, už kurias pridėtinės vertės mokestį moka apmokestinamasis asmuo remiantis 28c straipsnio E dalies 3 punktu per deklaracijoje nurodytą laikotarpį, bendra vertė be pridėtinės vertės mokesčio.“,

— 22 straipsnio 6 dalies b punkto pirmoji pastraipa keičiama taip:

„b) kiekvienas apmokestinamasis asmuo, turintis mokėti pridėtinės vertės mokestį, taip pat pateikia sumuojančiąją ataskaitą apie prekes išsilyjančius asmenis, nurodytus kaip pridėtinės vertės mokesčio mokėtojus, kuriems jis tiekė prekes pagal 28c straipsnio A dalies a ir d punktuose nustatytas sąlygas, ir gavėjus, mokančius pridėtinės vertės mokestį už penktojoje ir šeštojoje pastraipose nurodytas operacijas.“,

— 22 straipsnio 6 dalies b punkto trečiosios pastraipos pirmojoje įtraukoje žodžiai „28c straipsnio A dalis“ keičiami į „28c straipsnio A dalies a punktas“,

— 22 straipsnio 6 dalies b punkto ketvirtosios pastraipos pirmojoje įtraukoje žodžiai „28c straipsnio A dalies c punktas“ keičiami į „28c straipsnio A dalies d punktas“, o žodžiai „ir tiekiamų prekių vertė, nustatyta pagal 28e straipsnio 1 dalį“ keičiami į „ir bendras tiekiamų prekių kiekis, nustatytas pagal 28e straipsnio 2 dalį“,

— prie 22 straipsnio 6 dalies b punkto pridėjama tokia pastraipa:

„28b straipsnio A dalies 2 punkto trečiojoje pastraipoje nurodytais atvejais apmokestinamasis asmuo, mokantis pridėtinės vertės mokestį atitinkamos šalies teritorijoje, sumuojančiojoje ataskaitoje aiškiai nurodo:

— numerį, pagal kurį jis identifikuojamas kaip pridėtinės vertės mokesčio mokėtojas atitinkamos šalies teritorijoje ir pagal kurį jis Bendrijoje įsigijo prekes ir toliau jas tiekė,

— numerį, pagal kurį valstybės narės teritorijoje, į kurią pristatomos siunčiamos arba gabenamos prekės, identifikuojamas pridėtinės vertės mokesčio mokėtojas, gaunantis apmokestinamojo asmens toliau tiekiamas prekes,

— ir bendra suma už kiekvienam gavėjui siunčiamas arba gabenamas prekes, apmokestinamojo asmens pristatytas į valstybės narės teritoriją, be pridėtinės vertės mokesčio. Minėtos sumos deklaruojamos už kalendorinį ketvirtį, per kurį prekės buvo apmokestintos.“,

— 22 straipsnio 11 dalies pradžioje įterpiama: „11. Bendrijoje įsigyjant 28a straipsnio 1 dalies c punkte nurodytus akcizu apmokestinamus produktus bei“.

21. 28i straipsnis keičiamas taip:

„28i straipsnis

Speciali schema mažoms įmonėms

24 straipsnio 3 dalis papildoma šia pastraipa:

„Bet kuriuo atveju naujos transporto priemonės, tiekiamos pagal 28c straipsnio A dalyje nustatytas sąlygas, bei apmokestinamojo asmens, kuris yra įsteigtas ne atitinkamos šalies teritorijoje, tiekiamos prekės ir teikiamos paslaugos neatleidžiamos nuo pridėtinės vertės mokesčio pagal šio straipsnio 2 dalį.“

22. Pridedamas toks straipsnis:

„28 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės

1. Kai prekės:

— į atitinkamos šalies teritoriją buvo įvežtos pagal 3 straipsnį iki 1993 m. sausio 1 d.

ir

— įvežant prekes į šios šalies teritoriją buvo taikoma viena iš 14 straipsnio 1 dalies b arba c punktuose arba 16 straipsnio 1 dalies A punkte nurodytų procedūrų

ir

— ši procedūra joms buvo taikoma iki 1993 m. sausio 1 d., nuostatos, galiojusios pradėjus taikyti minėtą procedūrą, toliau galioja per visą jos taikymo laikotarpį, kaip ir numatyta šiose nuostatose.

2. Pagal 7 straipsnio 1 dalį prekių importas yra:

a) 14 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytos procedūros nebetaikymas, įskaitant nereguliarių procedūros netaikymą, kuris prekėms buvo taikomas iki 1993 m. sausio 1 d., remiantis 1 dalyje nustatytais sąlygomis;

b) 16 straipsnio 1 dalies A punkte nurodytos procedūros nebetaikymas, įskaitant nereguliarių procedūros netaikymą, kuris prekėms buvo taikomas iki 1993 m. sausio 1 d. pagal 1 dalyje nustatytas sąlygas;

c) Bendrijos vidaus tranzito operacijos, kuri buvo pradėta Bendrijoje iki 1993 m. sausio 1 d. prekėms, kurias užmokestį iki 1993 m. sausio 1 d. Bendrijoje tiekė apmokestinamasis asmuo, nutraukimas;

d) išorinio tranzito procedūros, pradėtos iki 1993 m. sausio 1 d., nutraukimas;

e) bet koks pažeidimas arba nusižengimas, padarytas atliekant išorinio tranzito operaciją, kuri buvo pradėta c punkte nustatytais sąlygomis, arba atliekant bet kokią d punkte nurodytą Bendrijos išorinio tranzito operaciją;

f) apmokestinamojo arba neapmokestinamojo asmens iki 1993 m. sausio 1 d. atitinkamoje šalyje gautų prekių naudojimas kitoje valstybėje narėje, jeigu laikomasi šių sąlygų:

— šios prekės buvo arba galėjo būti atleistos nuo mokesčio pagal 15 straipsnio 1 ir 2 dalis,

— jos nebuvo įvežtos į šalį iki 1993 m. sausio 1 d.

Taikant c punktą, žodžiai „Bendrijos vidaus tranzito operacija“ reiškia prekių siuntimą arba gabenimą, remiantis Bendrijos vidaus tranzito procedūra arba T2 L dokumentu, arba pervežimą Bendrijos viduje su muitinės licencija, arba prekių siuntimą paštu.

3. 2 dalies a–e punktuose nurodytais atvejais importo vieta pagal 7 straipsnio 2 dalį yra valstybė narė, kurios teritorijoje prekėms nustoja galioti procedūra, kuri joms buvo taikoma iki 1993 m. sausio 1 d.

4. Nukrypstant nuo 10 straipsnio 3 dalies, prekių importas pagal šio straipsnio 2 dalį baigiasi neatsiradus apmokestinimo momentui, kai:

a) importuojamos prekės yra siunčiamos arba gabenamos už Bendrijos ribų pagal 3 straipsnį;

arba

b) importuojamos prekės pagal 2 dalies a punktą yra kitos nei naujos transporto priemonės ir yra siunčiamos arba gabenamos į valstybę narę, iš kurios jos buvo eksportuotos, ir jas eksportavusiam asmeniui;

arba

c) importuojamos prekės pagal 2 dalies a punktą yra transporto priemonės, kurios buvo įsigytos arba įvežtos iki 1993 m. sausio 1 d. pagal bendrąsias apmokestinimo sąlygas, galiojančias vietinėje valstybės narės rinkoje, kaip nustatyta 3 straipsnyje, ir (arba) kurioms dėl reeksporto nebuvo taikytas atleidimas nuo pridėtinės vertės mokesčio arba pridėtinės vertės mokesčio grąžinimas.

Ši sąlyga laikoma įvykdyta, kai atitinkama transporto priemonė pirmą kartą buvo panaudota iki 1985 m. sausio 1 d. arba kai mokėtino mokesčio suma importuojant yra nedidelė.“

23. 33a straipsnio 1 ir 2 dalys keičiamos taip:

„1. 7 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytoms prekėms, įvežamoms į Bendriją iš bet kurios teritorijos, kuri priklauso Bendrijos muitų teritorijai, tačiau kuri šioje direktyvoje laikoma trečiąja teritorija, yra taikomos toliau išvardytos nuostatos:

a) formalumai, susiję su tokių prekių įvežimu į Bendriją, atitinka formalumus, numatytus Bendrijos muitų nuostatose, taikomose į Bendrijos muitų teritoriją įvežamoms prekėms;

b) kai šių prekių atsuntimo ar atgabenimo vieta yra ne toje valstybėje narėje, į kurią jos patenka įvežimo į Bendriją metu, kai jos Bendrijoje cirkuliuoja pagal Bendrijos vidaus tranzito procedūrą, nustatytą galiojančiose Bendrijos muitų nuostatose, jeigu pagal šią procedūrą prekes įvežant į Bendriją reikėjo pateikti deklaraciją;

- c) kai prekių įvežimo į Bendriją momentu jos patenka į vieną iš situacijų, kuriai esant joms yra taikoma viena iš 16 straipsnio 1 dalies B punkto a, b, c ir d papunkčiuose nurodytų procedūrų, jeigu jos būtų importuojamos pagal 7 straipsnio 1 dalies a punktą, arba jos laikinai visiškai atleidžiamos nuo importo mokesčių, valstybės narės imasi priemonių, užtikrinančių, kad prekės Bendrijoje ir toliau galėtų tokių procedūrų taikymui nustatytos sąlygos.

2. 7 straipsnio 1 dalies a punkte nenurodytoms prekėms, siunčiamoms arba gabenamoms iš valstybės narės į pristatymo vietą, kuri yra Bendrijos muitų teritorijos dalis, tačiau kuri šioje direktyvoje yra laikoma trečiąja teritorija, yra taikomos toliau išvardytos nuostatos:

- a) formalumai, susiję su šių prekių eksportu už Bendrijos teritorijos ribų, yra tokie pat kaip galiojančios Bendrijos muitų nuostatos dėl prekių eksporto už Bendrijos muitų teritorijos ribų;
- b) norėdamos reeksportuoti laikinai už Bendrijos teritorijos ribų eksportuotas prekes, valstybės narės imasi būtinų priemonių, užtikrinančių, kad reimportuojant šias prekes į Bendriją, joms būtų taikomos tokios pat nuostatos, kaip ir prekėms, laikinai eksportuojamoms už Bendrijos muitų teritorijos ribų.“

24. Direktyva 85/362/EEB ⁽¹⁾ galioja iki 1992 m. gruodžio 31 d.

25. Direktyvos 69/169/EEB ⁽²⁾ 6 straipsnis panaikinamas nuo 1993 m. sausio 1 d.

2 straipsnis

1. Nuo 1993 m. sausio 1 d. dvejus metus Ispanijos Karalystė ir Italijos Respublika gali taikyti nuostatas, nukrypstančias nuo 18 straipsnio 2 dalies pirmojoje pastraipoje numatyto neatidėliotino mokesčių išskaitymo principo. Dėl šių nuostatų terminas, per kurį galima pasinaudoti įgyta neatidėliotino mokesčių išskaitymo teise, kaip nustatyta 18 straipsnio 1 dalyje, neturi vėluoti daugiau kaip vieną mėnesį.

Tačiau Ispanijos Karalystė ir Italijos Respublika gali numatyti, kad apmokestinamieji asmenys, kurie 22 straipsnio 4 dalyje nurodytas deklaracijas teikia už apmokestinamą laikotarpį kas ketvirtį, atsiradusia mokesčių atskaitymo teise, kuria pagal 18 straipsnio 1 dalį negalėjo pasinaudoti per atitinkamą ketvirtį, negalės naudotis iki kito ketvirčio. Ši nuostata taikoma tik tuo atveju, jeigu

Ispanijos Karalystė ar Italijos Respublika leidžia tokiems apmokestinamiesiems asmenims nuspręsti teikti mėnesio pajamų deklaracijas.

2. Nukrypstant nuo 15 straipsnio 10 dalies trečiosios pastraipos, Portugalijos Respublikai, Prancūzijos Respublikai, Nyderlandų Karalystei ir Vokietijos Federacinei Respublikai suteikiama teisė panaikinti pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo procedūrą sutartims, sudarytoms po 1992 m. gruodžio 31 d., jeigu ji draudžiama pagal šią direktyvą, ne vėliau kaip iki 1993 m. spalio 1 d.

3 straipsnis

Taryba, Komisijos pasiūlymu, iki 1993 m. birželio 30 d. vieningai priima išsamias mokesčių taikymo grandininiais sandoriams tarp apmokestinamųjų asmenų taisykles, kad jos galėtų įsigalioti 1994 m. sausio 1 d.

4 straipsnis

1. Valstybės narės suderina savo dabartines pridėtinės vertės mokesčio sistemas su šia direktyva.

Jos priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kad jų suderintos sistemos įsigaliotų 1993 m. sausio 1 d.

Tačiau valstybės narės gali numatyti, kad informacija, susijusi su 22 straipsnio 6 dalies b punkto paskutinėje pastraipoje nurodytais sandoriais, už kuriuos mokesčius turi būti sumokėtas per pirmuosius tris 1993 metų kalendorinius mėnesius, būtų pateikta ne vėliau kaip 1993 m. antrojo kalendorinio ketvirčio pasirašytoje suvestinėje ataskaitoje.

2. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies antrosios pastraipos, valstybės narės leidžiama priimti įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip iki 1984 m. sausio 1 d., įgyvendina šiose 1 straipsnio dalyje išdėstytas nuostatas:

- 11 dalyje,
- 13 dalyje, jeigu ji yra susijusi su 28c straipsnio E dalies 3 punktu,
- 19 dalyje, jeigu ji yra susijusi su 21 straipsnio 1 dalies a punkto trečiąja pastraipa,
- 20 dalyje, jeigu ji yra susijusi su išipareigojimais dėl pirmiau pateiktose įtraukose nurodytų sandorių.

Valstybės narės, kurios 1993 m. sausio 1 d. taiko priemones, lygiavertės pirmiau išvardytoms, priima būtinas priemones, užtikrinančias, kad 22 straipsnio 6 dalyje ir dabartinėse Bendrijos nuostatose dėl administracinio bendradarbiavimo netiesioginio apmokestinimo srityje nustatyti principai būtų sėkmingai įgyvendinami nuo 1993 m. sausio 1 dienos.

⁽¹⁾ OL L 192, 1985 7 24, p. 20. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 90/237/EEB (OL L 133, 1990 5 24, p. 91).

⁽²⁾ OL L 133, 1969 6 4, p. 6. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 91/680/EEB (OL L 376, 1991 12 31, p. 1).

3. Nukrypstant nuo 1 dalies antrosios pastraipos, Vokietijos Federacinei Respublikai leidžiama priimti įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip nuo 1993 m. spalio 1 d., įgyvendina 1 straipsnio 10 dalyje nustatytas nuostatas dėl 28a straipsnio 1a dalies a punkto.

4. Valstybės narės informuoja Komisiją apie nuostatas, kurias jos priima taikydamos šią direktyvą.

5. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

6. Valstybės narės, priimdamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

5 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1992 m. gruodžio 14 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

N. LAMONT